

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sacrvm Sanctvarivm Crvcis Et Patientiae Crvcifixorvm Et
Crvciferorvm**

Bivero, Pedro de

Antverpiæ, M.DC.XXIV.

Oracvlvm V. Regis gloriosi languentis & morientis. Ioan. 19, 28. Posteà
sciens Iesvs quia omnia consummata sunt, vt consummaretur Scriptura,
dixit: Sitio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47616](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-47616)

ORACULVM V.

Regis gloriosi languentis & morientis.

Ioan. 19, 28.

Postea sciens IESVS quia omnia consummata sunt, ut consummaretur Scriptura, dicit.

Sitio.

*sitis immortali-
zatis.*

Argumentum summi doloris erat haud dolens illa sitis ardentesima, quam languidus CHRISTUS patiebatur, ut aduertit Cyrillus lib. 12. in locum cap. 35. Sanctissima caro CHRISTI natura de quipatitur: multis enim ac variis doloribus exsiccata, siti inquietur. Multum enim possunt dolores ad commouendam: innatum enim calorem exagitantes, vel quod in profunditate humidum est, & igneis ardoribus dolentis ipsa videntur. Totus sitibundus ægrotus, meminens fientis CHRISTI, qui pro salute nostra sicut accipissimam subire dignatus est. Quod si iucundus potius negetur afflito ægro, & amaræ potionem ministrentur, in eum statum deuenit, ut similis fientis CHRISTO, cui perfidi ministri pro grato & iucundo potu acetum amarum & acerbum attulerunt. Similis CHRISTO Bernardus, qui cum esset deplorans

tus, dira siti vexabatur, & si parum in potu sumendo excessisset, mirum in modum angebatur. Testatur in Epistola postrema, quam dictante ipso, scribi voluit ad Arnoldum Bonæ vallis Abbatem. *Defectus* stomachi, ferè totum quod patior est. *Frequenter* & in die & in nocte exigit confortari modico admodum qualicumque liquore. Hoc parum quod dignatur admittere, non sine graui molestia sumit: sed timet grauiorem, si se vacuum omnino dimiserit. Quòd si plusculum quid interdum admittere acquiescat, id grauissimum.

Sitiebat CHRISTVS non tam bibere, quam iam viuere immortalem corporis vitam: appetebat resurrectionem, ut lib. 10. in Luc. cap. 33. interpretatur Ambrosius, apud quem vitæ mortalis symbolum acetum est. Erat itaque humana vita instar vini generosi, antequam vitiaretur & corrumperetur, post vitiosam corruptionem in acetum amarissimum versa est. Tunc maximè apparet, cum æger vitam absoluit, & acetum mortalitatis exhaustit. *Hic* status Ezechiae Regis cum diceret: *Recognabo tibi annos Isai. 38, meos in amaritudine animæ meæ.* & rursus: *Ecce in pace amaritudo mea amarissima.* Cum factus est Deus homo, vitam amaritudine plenam cepit, in cuius rei testimonium acetum, non vinum, æger in cruce sumpsit, ut idem Ambrosius notat. *Acetum itaque bibitur,*

PPP

bitur,

666 SACRISANCTVARI APPENDIX
bitur, *vinum cum felle non bibitur*: non quia *f*elis
quia admixta vino amaritudines recusantur. Nam *v*itae
amaritudines *v*itae nostrae pro corporis conditione *s*ollicitum
Cum ergo extremè laborans infirmus corde, & in
mo amaro est, vt tædeat iam ipsum viuere, acim
niam aceti percipit; & more CHRISTI vinum cu
felle mixtum recusat, amat purum & nitidum, in
ue atque iucundum vinum resurrectionis, cuius
ceritati, sicut concludit Ambrosius, non debuit
tudo miseri, pt ostenderetur sine amaritudine futuri
mortalitas resurgentium. Nec quidem humanam
tam pænas, sitiebat resurrectionem CHRISTI
affixus cruci, quandoquidem, si Patri cælesti
cuisset, adhuc duriora subire paratus erat. Audi
mus Laurentium Iustinianum Sermon de Pafio
Domini: *Numquid sitit satietas?* Sititne, qui sit
ardoribus refrigerium præstat? *An vita fons sitre val*
Potest, inquam, quia vult. sitit utique pereuntium
lutem, animarumque diuinum sitit honorem, imbrac
amaritudine adhuc duriora sustinere desiderat. In fin
sitit charitatis flamma succensus, sitit etiam, vt versa
mo passibilis mortalisque. Quisquis ergo grauiter in
eto laborat, ita appetat immortalitatem, vix si plo
ceat Deo, acerbiora adhuc tormenta nec renueat
recuset. Nec renuebat, nec refugiebat Martinus

cum iam moriturus diceret: Non recuso laborem. Se-
quatur interim per omnia sitientem, qui dicit de se:
Cucurri in siti. Dicat cum D. Augustino lib. Meditat. psal. 61, 5.
cap. 37. Rex potentissime trahē me sursum ad te. Curram
post te in odorem vnguentorū tuorum. Curram, & non defi-
ciām, te trahente, tibi me currente. Trahe os sitientis animā
in aeterna fluenta aeternae satietatis, imo trahē me ad te fon-
tem viuum, ut pro captu meo bibam, unde semper viuam.

ORACULVM VI.

Regis gloriosi languentis & morientis.

Ioan. 19, 30.

Cum ergo accepisset IESVS acetum dixit:
Consummatum est.

SVimina fellis & aceti amaritudine opus redēm- Finis amar-
ptionis nostræ languens in cruce C H R I S T V S rūs.
perfecit & consummavit, vt scirent mortales om-
nes, non gaudiis & voluptatibus, sed angoribus &
doloribus pensum humanæ vitæ absoluendum. Hic
finis filiorum Dei, quem Filius Dei C H R I S T V S ha-
buit, & in quo filij adulterorum ab ipso omnino
discrepant. Filij adulterorum, Sapiens ait, *in consum-* sap. 3, 16.
matione non erunt. Huc pertinet, quod scribit Aposto-

PPPP 2

lus